

der efter det 18de Aar har været dømt til Strafarbejde eller mindst 2 Gange til højere Straf end simpelt Fængsel, naar der ikke er forløbet 5 Aar efter Udstaaelsen af den sidste Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han nu sigtes) tør regne med et betydeligt Antal af tiltalte efter ny Straffelovs § 286, hvorved Domsmandsbehandling muliggøres, idet Forslaget ikke indeholder nogen til § 687 b. 3. svarende Begrænsning med Hensyn til Recidivister. Hvor mange sigtede der ifølge den nugældende Regel afskæres fra at faa Landsretsbehandling med Nævninger, er forgæves søgt oplyst gennem Statsadvokaturen.

Endelig maa der regnes med, at en Del af de af Retsplejelovens § 687 b. 1. og 2. omfattede Sager vilde blive Domsmandssager, idet tiltalte vilde ønske Lægmandsmedvirken.

Til Belysning heraf skal nævnes som de praktisk vigtigste Forbrydelser, der vil kunne komme for Domsmandsretten: Blodskam, Uterlighed, andre Sædelighedsforbrydelser (bortset fra Voldtægt efter ny Straffelovs § 216, 1ste Stykke, der hører under Nævninger), Fosterdrab og Bistand til Fosterdrab, Barnemord, Vold efter ny Straffelovs § 245, 2det Stykke, og § 246, uagtsomt Manddrab, Falsk, Berigelsesforbrydelser af grov Beskaffenhed efter ny Straffelovs § 286, Brandstiftelse, forskellige Forbrydelser mod den offentlige Myndighed (især ny Straffelovs § 119) samt falsk Forklaring for Retten.

Det maa imidlertid tages i Betragtning, at Domsmandssagerne ikke blot vil udgøre et betydeligt Antal, men at disse Sager gennemgaaende ogsaa vil blive af en betydelig længere Varighed end de nuværende 1ste Instans-Sager, hvor Forundersøgelsen med Bevisførelsen har fundet Sted i Forvejen ved Underretten, medens hele Bevisførelsen i Domsmandssagerne maa finde Sted under Domsforhandlingen ved Landsretten og formentlig ligesom i Nævningesager let vil blive af mere vidtløftig Art end ved de rent juridiske Domstole. Medens man kan regne med, at Landsretten for Tiden i mange Tilfælde kan behandle 3 eventuelt 4 1ste Instans-Sager paa en Retsdag, tør man sikkert ikke regne med mere end højst 2 Domsmandssager paa en Retsdag, hvorved bemærkes, at mange Domsmandssager med Sikkerhed kan paaregnes at ville vare flere Dage (f. Eks. mange Tyveri- og Bedragerisager efter ny Straffelovs § 286), hvorved erindres, at Domsændene ogsaa skal medvirke ved Dommens Affattelse.

Som foran antydet vil Forslaget ogsaa betyde Forøgelse af Antallet af Rettens Rejser. Der holdes for Tiden 6 Gange om Aaret Ting i Odense, 4 Gange om Aaret Ting i Holbæk, Slagelse og Nykøbing F., samt 2 Gange om Aaret Ting i Rønne; herved maa dog tilføjes, at det undertiden hænder, at et Ting opgives, fordi ingen Nævningesager dertil bliver anmeldt, hvilket særlig hyppigt sker med Hensyn til de bornholmske Ting, idet der siden Retsplejelovens Ikrafttræden i alt kun har været 4 bornholmske Nævningesager. Med Indførelse af Domsmandssager vil der derimod antagelig til alle Ting blive mange Sager, og det vil sikkert ogsaa vise sig nødvendigt at udvide Tingenes Antal.

Som Følge af det foranstaaende maa jeg formene, at det efter den i Ændringsforslag Nr. 81 foreslaaede Ordning vil være nødvendigt at udvide Østre Landsret med en Afdeling paa 3 Dommere samt en Fuldmægtig og et Retsbud.

Det tilføjes sluttelig, at det til Grundlag for foranstaaende Statistik valgte Aar, 1931, kan betragtes som et Normalaar, idet Aarene 1928 (det første Aar efter den nugældende Ordning) og 1929 viser omtrent samme Antal 1ste Instans-Sager, medens 1930 viser et noget mindre Antal.

H a a c k.

Westerkjær,
Sekt.

Til Justitsministeriet.